

KVINDEN OG SAMFUNDET.

»DANSK KVINDESAMFUNDS
KVINDERS POLITISKE
SAMT AT VIRKE TIL FREM-
-NE UDVIKLING, FOR DERES
-DIGT ERHVERV OG FOR
I FAMILIE, SAMFUND OG STAT«

FORMAAL ER AT ARBEJDE FOR
VALGRET OG VALGBARHED
-ME FOR KVINDERNES ALME-
-UDDANNELSE TIL SELVSTÆN-
-AT FORBEDRE DERES STILLING
UDG. AF DANSK KVINDESAMFUND

30. AARG.

30. MARTS 1914.

No. 6.

„DET er en alvorlig Sag“

»Kvinder har en forbundet Tilbøjelighed til at tro, hvad vi Mandfolk siger,« udtalte Professor Lehmann i sit meget omtalte Foredrag.

Der har sikkert været en Fortid, hvor en saadan Opfattelse var mere antagelig end for Tiden. —

Efterhaanden som Kvinden har haft Lejlighed til at se sit »Ho'ede« lidt paa Fingrene, og følge ham paa hidtil ukendte Stier, er hun mere og mere begyndt at dømme ham efter hans *Handlinger*. — Det han »siger« imponerer hende ikke altid. — Maaske ogsaa Professor Lehman med sit Foredrag har gjort denne Iagttagelse.

Navnlig i England kan Mændene ikke mere klare sig med Ord, — hvor lokkende og svulmende disse end er, hvor følelsesfuldt end den Stemme bærer, der udtaler dem. — Lige fra den rødeste »Suffragette« til den taalsomste lady-like »Suffragist« forlanger man *Handling* — ikke blot af de Mænd, der danner Regeringen og Lovgivningsmagten, men af dem, der melder sig som Tilhængere af Kvindernes Sag.

Det er i Følelsen af dette Kravs Berettigelse, at England i 1909 stifter sin første »Mandsforening for Kvinders Valgret«, — at Mænd, som repræsenterer Landets højeste Embeder og Raad — eller Landets mest uformuende Klasser — Gang paa Gang staar paa Førsteministerens Dørtærskel og — forgæves — beder om at maatte tale med ham om dette Spørgsmaal. — at Mænd som *George Lansbury*

træder ud af sit Parti og sætter sin Plads i Parlamentet ind paa Kvinders Sag, — at en af Lederne for Englands kirurgiske Statslæreanstalt offentlig træder op imod Regeringen angaaende den berygtede Tvangsmadnings-Proces, — at Tusinder af Englands *bedste* Mænd tager aktiv Del i den Kamp for Kvindens politiske Frigørelse, der føres i det

ogsaa i saa mange andre Henseender for Øjeblikket stormfulde England. —

»Det var Afsky for den liberale Regerings Optræden mod de fængslede Kvinder, der for et Par Aar siden fik mig og to Kammerater ved Bladet *Daily News* til at spørge Redaktionen, om Bladet vilde ophøre at støtte Regeringen i denne Voldspolitik, — hvis ikke vilde vi løses fra vore Stillinger. — Resultatet blev, at vi gik alle tre.«

Ganske stiltfærdig gav den verdenskendte, højt ansete, for sin Paalidelighed og Intelligens skattede Krigs-Korrespondent og Forfatter, *Henry W. Nevinso* denne Oplysning, da vi i August

Henry W. Nevinso.

1913 fulgtes hjem fra et stort Masse-Demonstrationsmøde i Hydepark.

Forleden stod *Henry W. Nevinso* for Skranken, anklaget for at have foraarsaget »Gadeuorden« ved sammen med flere andre kendte Personer at have søgt Adgang til Landets Førsteminister for at tale Kvindernes Sag, og — da dette blev nægtet — at have holdt Protesttaler til den Mængde, der havde